

Sygn. akt III Kow.1754/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 08.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§2kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu R. D. (1) (D.) s. R.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 10.03.2015r., sygn. akt II K 565/14 P.2 pkt wł. 2; roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 10.03.2015r., sygn. akt II K 565/14 P.3 pkt wł. 3; 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 19.06.2015r., sygn. akt II K 397/15; 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P. - Wydział Zamiejscowy w Z. z dnia 26.08.2014r., sygn. akt VIII K 334/14; kary zastępczej 16 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P.- Wydział Zamiejscowy w Z. z dnia 21.02.2014r., sygn. akt VIII W 28/14;

2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany R. D. (1) złożył do Sądu wnioski o udzielenie przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną oraz potrzebę zapewnienia schorowanym rodzicom, którzy są w podeszłym wieku, niezbędnej pomocy w codziennych czynnościach. Będąc na wolności zamierza również podjąć zatrudnienie i zorganizować opał na zimę.

Wniosek nie jest zasadny.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd penitencjarny podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 11 stycznia 2012 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. II AKzw 1397/11. Z którego wynika, że „Przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją szczególną postępowania wykonawczego, stanowiącą wyjątek od zasady, w myśl której kara ta powinna być wykonywana w sposób ciągły, a więc przesłanki jej udzielania powinny być interpretowane ściśle. Wskazać bowiem trzeba, że pozbawienie człowieka wolności zawsze wywołuje pewne negatywne następstwa w jego życiu osobistym, zawodowym i rodzinnym. Sytuacja taka stanowi jednak naturalną konsekwencję izolacji więziennej. Ciężar gatunkowy ujemnych skutków osadzenia w zakładzie karnym musi więc być tego rodzaju, że w żaden inny sposób niż przez udzielenie przerwy w karze nie można im zaradzić”.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 11.12.2015r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna.

Rodzice skazanego zamieszkują w (...) /3, w gminie L.. Tam wynajmują jednopokojowy lokal z łazienką i aneksem kuchennym o powierzchni 25,85m². Niewątpliwie, panujące w domu warunki socjalno-bytowe pozwalają rodzicom skazanego normalnie funkcjonować.

Matka skazanego K. D. - lat. 62, obecnie nie pracuje. Jest emerytką i osiąga dochód w wysokości 735 złotych. Z uwagi na wiek i stan zdrowia nie podejmuje żadnego dorywczego zatrudnienia. Wcześniej pracowała jako opiekunka osoby wymagającej pomocy.

Z wywiadu nie wynika również, aby stan zdrowia matki skazanego był na tyle poważny by uniemożliwił jej prawidłowe funkcjonowanie. Wymieniona jest po operacji zaćmy i leczy się farmakologicznie. Ma też problemy z układem krążenia, leczy się kardiologicznie i choruje na miażdżycę żył. Zażywa stosowne leki.

Zatem stwierdzić należy, że matka skazanego nie jest pozostawiona bez niezbędnej opieki medycznej a rozpoznane u niej schorzenia nie utrudniają jej wykonywania codziennych czynności związanych z utrzymaniem gospodarstwa domowego.

Ojciec skazanego R. D. (2) – lat 61- posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności. Choruje na (...) zwapnienie płuc oraz przewlekle zapalenie oskrzeli. Na bieżąco zażywa stosowne leki, przyjmuje też sterydy. Z uwagi na stan zdrowia, nigdzie nie pracuje. Otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 złotych. Nadto, od 1.10.2015r. decyzją (...)u pobiera zasiłek stały w kwocie 30 złotych miesięcznie.

W tej sytuacji więc należy stwierdzić, że sytuacja finansowa rodziców skazanego jest trudna ale stabilna. Podkreślić w tym miejscu trzeba, że mogą oni w każdym czasie zwrócić się ze stosownym wnioskiem do (...) o pomoc finansową, gdyby uzyskiwane środki okazały się niewystarczające na zaspokajanie niezbędnych potrzeb materialno-bytowych.

Rodzice skazanego mogą się zwrócić o przydzielenie im pomocy w postaci wizyt pielęgniarki środowiskowej, gdyby rzeczywiście stan zdrowia uniemożliwiał im prawidłowe funkcjonowanie. To zaś oznacza, że odpowiednio wykwalifikowana osoba nawet kilka razy w tygodniu mogłaby rodzicom skazanego udzielić stosownej pomocy.

Z dowodu w postaci wywiadu kuratora wynika, że skazany nie jest jedyną osobą która może rodzicom udzielić pomocy. Nic nie stoi na przeszkodzie ku temu, aby dorosłe rodzeństwo skazanego tj. siostra A. W., siostra A. G., oraz przyrodni brat A. K. wspólnie wykonali lub sfinansowali remont pokoju, aneksu kuchennego i łazienki. Nadto, wskazane osoby mają obowiązek zaopiekowania się rodzicami gdyby wymagali takiej pomocy.

Także za niezasadne należy uznać przerwanie wobec skazanego wykonania kary, celem pomocy w prowadzeniu domu, czy zorganizowania rodzicom opału na zimę. Pomocy i w tym zakresie winno udzielić rodzeństwo skazanego. Nadto, rodzice skazanego w każdym czasie mogą się zwrócić do miejscowej opieki społecznej o rozwiązanie problemu związanego z brakiem opału.

Zatem, pobyt skazanego na wolności, celem zapewnienia pomocy najbliższym w codziennych czynnościach życiowych nie jest konieczny. Z postanowienia z dnia 15 czerwca 2011 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie II AKzW 540/11 wynika, między innymi, że pozbawienie wolności członka rodziny zazwyczaj prowadzi do pogorszenia sytuacji jego najbliższych. Członkowie rodziny skazanego są zobowiązani do podjęcia wzmoczonego wysiłku w celu zapewnienia sobie podstawowych warunków egzystencji bez jego pomocy.

Z ustaleń kuratora wynika, że skazany będąc na wolności nie miał stałego zatrudnienia. Na krótko podejmował prace, często zmieniał miejsca zatrudnienia, nie wspierał finansowo rodziców. To oznacza, że mając ku temu możliwości, nie włączył się aktywnie w poprawę sytuacji materialnej swoich najbliższych. Również, pozostawał pod dozorem który nie przebiegał właściwie. Skazany dał się poznać jako osoba mało odpowiedzialna a przy tym posiadająca skłonności do nadużywania alkoholu. Niejednokrotnie, uzyskiwane z pracy środki finansowe przeznaczał na zaspokajanie własnych potrzeb, w szczególności zakup alkoholu. Wprawdzie podjął leczenie odwykowe (lutym-marzec 2013r.) tym niemniej

przerwał je na własną prośbę. Nie podejmował także wysiłków w kierunku uczestniczenia w spotkaniach z terapeutą od spraw uzależnień.

Te okoliczności znajdują potwierdzenie w wywiadzie z dnia 27.06.2014r. załączonym do teczki osobopoznawczej. I z tego wywiadu wynika, że skazany nadużywał alkoholu na zakup którego przeznaczał zarobione pieniądze. W stopniu nikłym dokładał się do utrzymania mieszkania. Zdaniem Sądu, zachodzi więc uzasadnione przypuszczenie, że skazany udzieloną przerwę w karze mógłby wykorzystać w sposób niezgodny z przeznaczeniem.

Fakt, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy swoim najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, jest normalną konsekwencją odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (vide: post. SA (...) z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzW 540/11). Popołniając przestępstwa skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Wskazać trzeba, że przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w L. z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzW 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora ZK C. z dnia 6.11.2015r. skazany odbywa karę pozbawienia wolności za czyny m.in. z art.279§1kk, art.178a§1kk, art.286§1kk, art.270§1kk, art.284§1kk, art.64§1kk. To dowodzi, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszanie porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym.

Za takim stanowiskiem przemawia ustalona karalność skazanego wynikająca z informacji KRK z dnia 24.11.2015r. nadesłana tutejszemu Sądowi. Nadto, skazany jest recydywistą penitencjarnym. W dniu 3.11.2010r. skazany opuścił Zakład Karny w W. po zakończeniu odbywania w całości kary 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 384/09 SR Wałcz. Skazany kolejne przestępstwo popełnił w dniu 17.11.2013r., 3.12.2013r., 20.12.2013r., 20.12.2013r. Zatem, skazanego do zmiany nagannej postawy i powstrzymania się od ponownego wejścia w konflikt z prawem nie skłonił nawet pobyt w izolacji więziennej.

W świetle tych dowodów brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu poza jednostką penitencjarną zrezygnuje z naruszania zasad porządku prawnego.

Dotychczasowy tryb życia skazanego, w tym nadużywanie alkoholu, brak stałego zatrudnienia i prezentowanie mało odpowiedzialnej postawy uzasadnia przyjęcie, iż zapewnienie skazanego wynikające z wniosku o przerwę w karze, że podczas pobytu na wolności chciałby zaopiekować się rodzicami i pomóc im w codziennych sprawach, nie brzmi wiarygodnie.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu nie można obecnie przyjąć, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w odbywaniu kary wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem zwłaszcza jeśli uwzględni się treść opinii psychologicznej z dnia 3.11.2015r. z której wynika, że skazany nie daje gwarancji prawidłowego funkcjonowania na wolności i nieagresywnego zachowania.

Biorąc więc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego R. D. (1) o udzielenie przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.